

1989 – Poarta către libertate ?

„Dați-mi statul cel mai absolutist, în care oamenii să fie sănătoși și avuți - îl prefer
statului celui mai liber, în care oamenii vor fi mizeri și bolnavi”

(Mihai Eminescu)

Ideea de revoluție se definește printr-o *schimbare bruscă și de obicei violentă a structurilor sociale, economice și politice ale unui regim dat*.

Revoluția din 1989 a reprezentat sfârșitul unei etape în istoria României, prin înlăturarea regimului comunist și începutul unui nou drum.

Revoluția decembristă a fost o consecință a greșelilor unui sistem politic ce a atentat, timp de câteva decenii, la libertățile fundamentale ale poporului român.

Deseori, Revoluția din 1989 este privită ca un eveniment la care a contribuit întreg poporul român cu scopul de a-și recâștiga libertatea. Datorită represiunilor din trecut, poporul român a luptat în decembrie 1989 pentru dreptul fundamental de a fi liber.

Perioada comunistă și perioada actuală sunt puse de multe ori în antiteză, însă este greșit acest timp de comparație, căci vedem, de multe ori, în prezent, interpretări greșite ale noțiunii de libertate, datorate, în primul rând, modului în care aceasta a fost tratată, în trecut.

Regimul comunist este un regim totalitar, de aceea, acesta se caracterizează prin: autoritate nelimitată exercitată printr-un individ sau grup restrâns de indivizi; statul deține monopolul absolut în toate domeniile, puterea executivă o domină pe cea legislativă și juridică; participarea la viața politică se exercită formal, nu există posibilitatea reală de a alege; menținerea ordinii prin apel la forță și teroare, instituită prin intermediul unor instituții specializate (poliție, armată, securitate) etc.

În România, Partidul Comunist Român, partid unic, a fost cel care a influențat în cea mai mare măsură viața politică, economică și socială a românilor. Împotriva celor care protestau contra regimului, se luau măsuri drastice. De asemenea, cei care refuzau să susțină Partidul, nu aveau nicio șansă în a progresa din punct de vedere profesional și social, devenind „dușmani ai poporului”.

Odată cu Revoluția din 1989, România a trecut de la regim totalitar la stat de drept, ceea ce a avut nenumărate consecințe pozitive: pluripartidismul, separarea puterilor în stat, garantarea prin Constituție a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor etc.

Totuși, trebuie amintit de Punctul 8 din *Proclamația de la Timișoara*. Nerespectarea acestei cerințe a dus la consecințe negative în actualul sistem politic al țării.

În timpul regimului comunist, orice activitate economică era controlată de Partid. Odată cu instaurarea sistemului totalitar, a urmat desființarea proprietății private, colectivizarea, naționalizarea, evenimente care au dus la distrugerea vieții economice și sociale a românilor.

Odată cu Revoluția din 1989, sistemul economic din România a devenit capitalist. Orice cetățean are dreptul de a deține proprietate privată sau de a-și deschide propria afacere.

Un subiect sensibil pe vremea comunismului a fost cel al libertății de exprimare. Dreptul de a te exprima liber, practic nu exista. Absolut orice critică adusă sistemului era pedepsită. Nenumărați intelectuali și artiști au avut de suferit, trăind pedeapsa închisorii sau chiar fiind asasinați. Personalități importante din perioada interbelică au fost privite cu dizgrație în timpul comunismului, multe dintre ele fiind considerate „trădători de țară”. Printre aceste personalități se afla și marele istoric Mircea Eliade.

Puțini au fost cei care au reușit să spună „nu” regimului prin intermediul artei.

Toate organele de presă interne au fost controlate, majoritatea fiind folosite pentru a face propagandă comunistă. Singurele critici aduse regimului s-au făcut prin intermediul postului de radio „Europa liberă”.

Urme ale influenței comuniste se resimt astăzi la nivelul libertății de exprimare. Încă se practică cenzura, libertatea de exprimare fiind îngrădită adesea. Criticile aduse sistemului politic, educațional sau juridic sunt adesea pedepsite.

Astăzi, mass-media și internetul au un grand înalt de dezvoltare, influențând, în mare parte, opinia publică. Deseori, sursele oficiale de informare sunt controlate de marii latifundiari ai țării, dar și de persoane cu funcții politice, ceea ce duce la propagandă politică sau dezinformare.

Posturi de radio, TV, emisiuni politice, articole din presă, cât și forme de manifestare artistică cum ar fi muzica, desenul, ce au drept temă sistemul actual de guvernare sau alte subiecte sensibile cum ar fi teme istorice, religioase sunt deseori oprite de la distribuire sub diferite pretexte.

Mass-media este supusă unui proces de degradare, participând deseori la un proces de informare greșită a opiniei publice.

Libertatea de a trage concluzii sau a critica anumite fapte, de către omul de rând, este adesea oprită .

Totuși, libertatea de exprimare este îngrădită la nivel național, nu în plan individual.

De 20 de ani avem dreptul de a ne exprima liber și de a alege, chiar dacă uneori apar piedici unde, încă, mentalitatea comunistă își face prezența.

Uneori, totuși, noțiunea de libertate este greșit înțeleasă în ziua de astăzi. Multe persoane văd în ideea de „libertate”, dreptul de a acționa fără constrângeri în scopuri personale, indiferent dacă alte persoane au de suferit. Deseori, legile actuale ale țării sunt văzute ce niște „epave comuniste”, iar încălcarea lor se justifică prin afirmația „sunt liber”.